

~~364~~ 369

во желание, сега вече направо извяваше волята си:

" Пиша ви, обаче, и за унгареца, че моето царство няма никаква общност на владенията, или нещо друго с него. Моето царство с нищо не му вреди, а напротив, той напада и уврежда владенията на моето царство. Господин кардинал Льв сам видя и ще извести на ваше светейшество дали аз не зачитам краля Емерих, или той ли зачита мене. Нека ваше светейшество му пише, да стои далече от моето царство, понеже моето царство няма намерение да не го зачита, нито да отива против неговите земи. Ако щяе, обаче, той сам дойде против моето царство и бог помогне да бъде победен, нека ваше светейшество ме освободи от всяко подозрение..."

Така не му беше писал никой до сега.

Нито необузданият френски крал Филип Август, нито пламеният Алфонс Кастилски, ни патриархът Кнут VI, нито строгият Бела III, ни смелият Ричард, наречен Львско сърце...

А гледай - този българин...

Папата продължи да чете, смаян и недоумяващ:

" ... Също за латинците, които навлизоха в Константинопол, пиша на ваше светейшество, да им пишете да стоят далече от моето царство. Така моето царство не ще им стори никакво зло. В случай че те наченат нещо против моето царство и не го зачетат и убият някого от моите поданици, нека ваше светейшество не хвърли съмнение върз мене..."

В паметта на Иннокентий бавно наплуваха думите на мъдрия му учител от Болонския университет - Джовани ди Порта Равената .

" ... Обичайте смелите. Те са солта на земята..."

И в далечния великолепен дворец на Латерана, мъжът който се смяташе божи заместник на земята, почувствува цялата красота в живота на она непознат горд планински княз, който с толкова смелост бракове правата на малката си страна.

глава XIX

Слабата трептяща светлина на воденицата осветляваше две бледи от бессъние лица, наведени над някакви ситно изписани ръкописи. Позълтелите